

Consultationum

SAXONICARVM
AD ILLVSTRES ET GRAVISSIMAS,

SIMAS, EASQVE VARIAS IVRIS
VTRIVSQUE COMMVNIS, NEC NON SA-

XONICI QVÆSTIONES HABITARVM, ET A CE-
leb. Wittembergensis & Lipsensis Scabinatum Adfes-
soribus, iussu Elect. Saxon. Augusti
decisarum,

LIBRI QVINGVE

QVORVM:

- Contractuum, vel quasi, vt & Prescriptionum & Feudalium controuersiarum Quæstiones varias:
- Matrimonialium casus controuersos:
- Successionum Testati & Intestati materiam:
- Iudicarium Ordinem:
- Delicta & Criminalia complectitur.

OPVS BECONDITÆ ERVDITISS. ET VERE AUREVM, OMNIBUS
in foro, & Iudicium sublellis versantibus, summe vtile
& necessarium.

Editio s̄cunda.

QVA QVÆSTIONES PRIORÆ EDITIONE QVINGVE
voluminibus contra exactæ methodi rationem hinc inde disiectæ, nunc
primum certis materiæ classibus & sedibus restitutæ,
superflua relictæ, & conuenienti quæq; or-
dine digestæ habentur.

Studio & Opera

PETRI FRIDERICI MINDANI IC
ADIECTO DVPLICI INDICE QVÆSTIONVM PRIORÆ,
posteriore rerum & materiæ.

*Adela lib.ª et Coll.º
m.ª Gueneca*

FRANCOFVRTI

Excussina Typographica Nicolai Hoffmanni,

sumptibus Hæredum Iacobi Fischeri.

M. DC. XVI.

CONSULTATIONVM SAXONICARVM,

AD ILLVSTRES, GRAVISSIMAS, ET
CONTROVERSAS, IPRIS CVM PVBLCI,
tum Saxonici Quæstiones habitarium:

LIBER PRIMVS.

De Contractibus, vel quasi, vbi & Feuda-
les, & Præscriptionum materiæ.

QVÆSTIO I.

*An iuri offerendi, seu reluendi pignoris, tum retrouendendi
vel reemendi, præscribat.*

Ad huius quæstionis consultationem, ipso in limine notandum: quod clarissimi
Iureconfulti Saxonici nonnihil dissenserint. Witebergenses enim negati-
uam tenuerunt, Lipsenses affirmatiuam: Alii vero inter ius offerendi, & re-
trouendendi, seu reemendi diffinierunt: prout sequentibus tribus consul-
tationibus videre forsân non abs re fuerit: quantumuis Sereniss. D. Elector
Saxonie d. negatiuam generaliter receperit p. 2. Constit. 1.

CONSULTATIONIS I.

S V M M A R I A.

1 An iuri offerendi præscribat. 2 Affirmatio. 3 Negatio. 4 Rejicitur obiectio variæ exceptionis vocabuli Quando-
docunque vel perpetuo iure, & quod restrictio-
gi debeat ad 30. annos. 5 Incentio contrahentium non extendenda nec restringenda est contra voluntatem eorum. 6 Emptor sciens offerendi pactum, semper est in mala fide. 7 Correctis Iura Civili ob consuetudinem seruanda est in utroque foro. 8 Decisionem quæstionis huius merito etiam ad heredes & successores ipsius defuncti extendendam esse. 9 Vitium reale impedit in successore & herede præscriptionem. 10 Et vitium personale impedit præscriptionem in ipsam vniuersalibus. 11 Heres succedit in ius defuncti, eiusque personam representat. 12 Interit heredis, ne fama defuncti locusetur. 13 Clausula seruata præscriptione non habet locum	inuentaria, & Prædicta Camera se ultra 100. annos non extendit. 14 Quod ab initio non valuit, non potest vlla tempore conualescere. Sine possessione non procedit præscriptio. 15 Quæ in iudicio obseruata sunt, temere non immutabuntur. 16 Qui sub pacto de retrouendendo fundum emit, & alteri velut proprium vendidit, si vitato tempore præscribit. 17 Quando mutata est possessio, tunc iuri offerendi præscribitur. 18 Præfertur veritas de evitando damno illi, qui captare vult lucrum. 19 Contra naturam est cum alterius iustitia locupletari. 20 Regula Theologorum tenenda: Quando in iure contrariæ opiniones occurrunt, illa sequenda est, quæ Decalogo victior. Minus dubium in pignoro, an facultati offerendi præscribat, quam in pacto de retrouendendo. 21 Rei possessor seu emptor non adeo male fide esse præsumitur, si creditur creditor possidens pignus.